

РЕШЕНИЕ

№ 1675

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **599** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на директора на Национално толоуправление към АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, адр. [населено място] 1606, [улица] срещу решение от 18.10.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 107^{-III} състав, постановено по НАХД № 1196/2023 г. С решението е отменено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № ВГ06062022/4000/P8-651/29.11.2022 г.**, издадено от касатора, с което на ответника по касационната жалба И. С. И., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], ет. 2, ап. 11 е наложена глоба в размер на 1 800 лв., на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата. Глобата е наложена за това, че на 03.06.2022 г., в 19:13 ч., е управлявал ППС „рено Т“ с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 12 тона по път № А-2, към б+804, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

С касационната жалба се твърди: неправилност на въззивното съдебно решение поради неправилното прилагане на материалния закон, както и на процесуалния във връзка с обсъждане на събраните по делото доказателства. В съдебното заседание касаторът се представлява, като поддържа касационната жалба изцяло.

Ответникът по касационната жалба я оспорва в дадения му срок, не се явява в

съдебното заседание.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, респ. – правилност на въззивното решение, несподеляйки твърденията на касатора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63а, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивното съдебно решение е правилно, като са не са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:

Въззивният съд, като инстанция по фактите, е установил, че на 06.06.2022 г. в 8:44 ч. в направление излизане от територията на Република България на ГКПП О.-ферибот е извършена проверка от И. И. – инспектор в отдел ПТРП, ТД „Митница Р.“ на ППС „рено Т“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 12 тона, управлявано от ответника по касационната жалба. В хода на проверката е установено по генериран доказателствен запис /доклад/ от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, че на 03.06.2022 г. , в 19:13 ч. , ППС „рено Т“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 12 тона е управлявано по път № А-2, към б+804, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. При тези факти И. И. – инспектор в отдел ПТРП, ТД „Митница Р.“ съставя на ответника по касационната жалба АУАН № ВГ06062022/4000/Р8-651 от 06.06.2022 г. , в който са посочени гореизложените факти и е прието, че е извършено нарушение по 179, ал. 3а от ЗДвП. Въз основа на акта е издадено от касатора и процесното НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № ВГ06062022/4000/Р8-651/29.11.2022 г. , с което на ответника по касационната жалба е наложена глоба в размер на 1 800 лв. , на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата. Правилно е прието от въззивния съд, че НП е издадено от компетентен орган по чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП и заповеди № РД-11-167/08.02.2021 г. , № ЧР-СП-622/11.08.2022 г. и № РД-11-760/19.08.2022 г. на председателя на А., както и че актосъставителят И. И. - инспектор в отдел ПТРП, ТД „Митница Р.“ е оправомощена да съставя АУАН със заповед № ЗАМ332/32-66544/28.02.2020 г. на директора на агенция „Митници“. Правилни са съображенията на въззивния съд, че в процедурата по налагане на административното наказание са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН и изискванията към формата на актовете по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Правилно е съображението на въззивния съд, че по делото няма доказателства, че към датата на извършване на нарушението – 03.06.2022 г. , 19:13 ч. , процесното ППС „рено Т“ с рег. [рег.номер на МПС] е управлявано от санкционирания ответник по касационната жалба. Такива данни няма

по генерирания доказателствен запис /доклад/ от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, който заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата. Разпоредбата, логично, изключва водача на ППС, доколкото е трудно да бъде надеждно установен със заснемане, за да може да понесе административна отговорност. Разпитаният актосъставител заявява при разпита му пред въззивния съд, че при съставяне на акта на водача на ППС по данни от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП не се изследвало кой е управлявал ППС към момента на нарушението. Това е неправилно процедуриране, както е приел въззивният съд. Съгласно разпоредбата на чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП, при установяване на нарушения по [чл. 179, ал. 3 – 3б](#) в отсъствие на нарушителя /каквото е процесният случай/ се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Следователно, винаги трябва да се изследва кой е управлявал ППС при налагане на административното наказание. Допълнителен аргумент за това е и разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, според която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по [чл. 179, ал. 3 – 3б](#), ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. При невъзможност да се установи водача на ППС към момента на нарушението, то следва да се приложи разпоредбата на [чл. 179, ал. 3б](#) от ЗДвП и да се санкционира собственика на ППС по смисъла на разпоредбата.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X.^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.10.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 107^{ми} състав, постановено по НАХД № 1196/2023 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

